

Sygn. akt V Pa 21/23

POSTANOWIENIE

Dnia 29 czerwca 2023 r.

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Dariusz Mizera

Sędziowie: Jarosław Gołębiowski, Magdalena Wojciechowska

po rozpoznaniu w dniu 29 czerwca 2023 roku na posiedzeniu niejawnym

sprawy ze skargi L. N. o wznowienie postępowania

w sprawie z powództwa L. N. przeciwko (...) w Ł.

o wydanie świadectwa pracy, odprawę, zakończoną prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 15 września 2020 r. sygn. akt V Pa 1/20

postanawia: odrzucić skargę.

UZASADNIENIE

W dniu 30 marca 2023 r. L. N. wniosła skargę o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia z dnia 15 września 2020 r. sygn. akt V Pa 1/20. Skarżąca jako podstawę prawną skargi wskazała przepis art. 403 § 2 k.p.c. i powołała się na wykrycie w dniu 2 stycznia 2023 r. nowych faktów w postaci powstania nowej linii orzeczniczej w Sądzie Rejonowym w Piotrkowie Trybunalskim i w Sądzie Okręgowym w Piotrkowie Trybunalskim wskutek wyroku Sądu Najwyższego, który to wyrok w sprawie V Pa 22/22 stanowi nowy dowód. Skarżąca wskazała, że ten sam Sąd, który orzekał w jej sprawie i uznał, że nie należy jej się odprawa za zwolnienie ze służby potem, tuż po wydaniu wyroku przez Sąd Najwyższy w sprawie I PSKP 64/21, uchylającego wyrok Sądu Okręgowego z dnia 9.12.2019 r. sygn. akt V Pa 63/19, wydał wyrok, w którym uznał, że odprawa jest należna osobom „ucywlnionym”, takim jak skarżąca, przyjmując w nowej linii orzeczniczej zasugerowaną przez Sąd Najwyższy wykładnię przepisów o charakterze pro – konstytucyjnym. W ocenie skarżącej nie może być tak, że ona nie dostała odprawy, bo taki był aktualny pogląd prawny Sądu, a potem osoby składające pozwy już ją dostały, bo było to po wyroku Sądu Najwyższego.

Wskazując na powyższe skarżąca wniosła o ponowne rozpoznanie sprawy i zmianę zaskarżonego orzeczenia przez uwzględnienie powództwa w całości, zasądzenie odsetek liczonych od dnia wniesienia pozwu oraz o zasądzenie na jej rzecz kosztów procesu.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wyrokiem z dnia 3 grudnia 2019 r. Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim w uwzględnieniu żądania powódki nakazał pozwanej wydanie powódce świadectwa pracy w (...) oraz w (...) ze wskazaniem jako podstawy wygaśnięcia stosunku służby art. 171 ust. 1 pkt 2 w zw. z art. 165 ust. 7 ustawy z dnia 26.11.2016 r. Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej oraz zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 43.997,70 zł, a ponadto rozstrzygnął o kosztach procesu.

dowód: wyrok k. 48 akt I P 91/19 Sądu Rejonowego w Piotrkowie Tryb.

Po rozpoznaniu apelacji pozwanego Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim wyrokiem z dnia 15 września 2020 r. sygn. akt II Pa 1/20 zmienił zaskarżony wyrok w punktach 2 i 3 w ten sposób, że oddalił powództwo o odprawę i zniósł

wzajemnie koszty procesu pomiędzy stronami, oddalając apelację w pozostałym zakresie, a ponadto rozstrzygnął w przedmiocie kosztów procesu za instancję odwoławczą.

dowód: wyrok k. 92 akt I P 91/19 Sądu Rejonowego w Piotrkowie Tryb.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Skarga o wznowienie podlega odrzuceniu.

Zgodnie z art. 399 § 1 k.p.c. w przypadkach przewidzianych w dziale niniejszym (tj. w Dziale VI części I Kodeksu postępowania cywilnego) można żądać wznowienia postępowania, które zostało zakończone prawomocnym wyrokiem. Dla wznowienia postępowania konieczne jest powołanie się i wykazanie istnienia w sprawie konkretnych podstaw wznowienia, których zamknięty katalog zawarty jest w przepisach: art. 401 k.p.c., art. 401¹ k.p.c. oraz art. 403 k.p.c.

Skarżąca L. N. jako podstawę wznowienia wskazała przepis art. 403 § 2 k.p.c. i powołała się na wykrycie nowych faktów w postaci powstania nowej linii orzeczniczej w Sądzie Rejonowym w Piotrkowie Trybunalskim i w Sądzie Okręgowym w Piotrkowie Trybunalskim wskutek wyroku Sądu Najwyższego, który to wyrok w sprawie V Pa 22/22 stanowi nowy dowód.

Zgodnie z przepisem art. 403 § 2 k.p.c. można również żądać wznowienia w razie późniejszego wykrycia prawomocnego wyroku, dotyczącego tego samego stosunku prawnego, albo wykrycia takich faktów lub środków dowodowych, które mogłyby mieć wpływ na wynik sprawy, a z których strona nie mogła skorzystać w poprzednim postępowaniu.

Możliwość wznowienia postępowania na podstawie art. 403 § 2 k.p.c. jest uzależniona od łącznego zaistnienia trzech przesłanek: wykrycia po uprawomocnieniu się wyroku nowych faktów lub środków dowodowych, które istniały w toku postępowania, ale nie zostały w nim powołane, możliwości ich wpływu na wynik sprawy oraz niemożności skorzystania z nich przez stronę w poprzednim postępowaniu. Hipotezą art. 403 § 2 k.p.c. objęte są więc takie środki dowodowe, które istniały w czasie postępowania, o którego wznowienie wnosi strona, a jednocześnie nie mogły być w tym postępowaniu wykorzystane z przyczyn obiektywnych. Przesłanka obiektywności oznacza przy tym, że chodzi o dowody, których na etapie wcześniejszego postępowania strona nie знаła i nie mogła z nich skorzystać. Innymi słowy, strona nie wiedziała o ich istnieniu i nie mogła o tym wiedzieć przy uwzględnieniu staranności przeciętnego uczestnika postępowania, należycie dbającego o swoje interesy por. m.in. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 maja 2021 r. II CSKP 55/21, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 marca 2022 r. II USK 444/21).

Ukształtowanie się nowej linii orzeczniczej w Sądzie Rejonowym czy w Sądzie Okręgowym na skutek wykładni przepisów dokonanej w orzeczeniu Sądu Najwyższego, co nastąpiło de facto już po wydaniu wyroku w sprawie V Pa 1/20, nie stanowi w żadnym razie ani nowego faktu, ani nowego środka dowodowego w rozumieniu art. 403 § 2 k.p.c. Jakakolwiek linia orzecznicza któregoś sądu nie może być uznana za fakt czy też środek dowodowy w sprawie. Orzeczenia sądowe są wynikiem określonej oceny prawnej skonkretyzowanych stanów faktycznych, a zmiana orzecznictwa czy też ukształtowanie się pewnej linii orzeczniczej nie stanowi podstawy wznowienia określonej w art. 403 § 2 k.p.c. ani w żadnym innym przepisie.

Wobec powyższego uznać należy, że nie ma podstaw do uznania, że powoływana przez skarżącą podstawa wznowienia realnie wystąpiła, co skutkowało odrzuceniem skargi przez Sąd Okręgowy na podstawie art. 410 § 1 k.p.c.